

Kam na slici pod br. 5 iz pješćanca našasta je u šljunku Save blizu Zagreba. Strane su u obliku istosmjernjaka, a po sriedi okolo na okolo jaružica, koja se čini da je postala tim, što se je uže oko nje na dugo vijalo. S. L.

Stare narodne zadužbine hrvatskih kralja u Dalmaciji.

Svakoga rodoljuba mora radovati ako i postepeni razvitak narodne hrvatske sviesti u Dalmaciji, koja, kô što naše narodne starine leže pod gromilam kamenja zarasla grmom i dračom, tako i narodna samosviest od viekova ležaše pretisnuta kamenjem nagromilanih gospodara ugarskih, turskih i talijanskih; zarasla običajim, nošnjom i jezikom tudjina i izrodnih sinova; pa kako na božju sreću danas gledamo, gdje iz staroga hreka i ako sasušenoga i salomljenoga na sve strane šibaju zelene mladice, koje će staro-davno stablo omladiti, ter će opet razviti kitne grane po svoj zemlji hrvatskoj; tako vidimo, da se je počelo raditi o iztraživanju spomenika, starih narodnih svetinja. Lani veleučni gosp. V. Milić u podlistku Kat. Dalmacije naviesti baziliku sv. Petra u Solinu, gdje se kruniše, a ove godine u Viestniku hrvatsk. arkeol. društva prof. Milinović Ot. Šimun naznači opatiju sv. Stjepana, gdje se pokopavaše hrvatski kralji. Milo nam je, da možemo naznačiti našim rodoljubim i učenjacim još dvi slične zadužbine, koje bi vriedilo iztražiti i proučiti, i to u kninskoj županiji, drevnu baziliku sv. Marije oble (*rotunda*), stolnu crkvu hrvatskoga biskupa u Kninu, koju utemelji pobožni kralj Krešimir god. 1050., kod koje stara kronika hrvatska misli, da je dobri kralj Zvonimir držao veliki narodni tabor *v petih crkvah v Kosovi*. Mogaše se reći *v Kosovi*, jer pri Kosovu polju, koje se je prostiralo od klanca pod Petrovcem do Knina; a *v petih crkvah*, jer je mogla biti, su pet iznešenih kapela za pet oltara, kao što je u Splitskom polju sv. Troica.

Naši učenjaci baviše se višekrat o njoj; jedni cieniše, da je morala biti u kosovačkomu klanecu izpod gradine Petrovca, gdje je danas crkva grčko-iztoč. sv. Petra; drugi sudiše, da je bližje Knina; mi danas možemo naznačiti mjesto ovoga dičnog spomenika narodne svetinje.

God. 1760. bijaše gvardianom i župnikom u Kninu vriedni frauovac Ot. Gašpar Vinjalić, spisatelj domaće poviesti (koja još u rukopisu leži u arhivu samostana Visovca), kada po nalogu defini-

torija tajnik Ot. Bono Radnić imadijaše prosliediti u *Liber Archialis Provinciae* dogodopis redodržave, koga Ot. Marijan Lekušić bijaše sastavio do godine 1731. Ot. Bono zamoli sve samostanske starijeh, da bi mu u tu svrhu poslali viesti i listine kod njih se nahodeće, po kojih on mogaše ovršiti naručeni posao. Izmedju ostalih viesti namjerismo se na nekoliko poslanica pomenutoga oca Vinjalića nahodećih se u državnomu arkivu samostana sv. Lovre u Šibeniku, po kojih doznasmo, da stolna crkva sv. Marije oble bijaše u selu Biskupiji do pet kilometara na iztok daleko od Knina, koje zidine obrdane tog vremena (1760.) bijaše cilokupe do izpod prozora a *era rotonda a guisa della metropolitana di Spalatro con arcate all' intorno*, danas izvan temelja pod zemljom, neobstoji kamen na kamenu.

Ova zlamenita bazilika bijaše prvi put razrušena oko g. 1415, kadno u gradjanskomu ratu izmedju Tvrđka i Ostoje u Bosni, vojvoda Hrvoja prizva Turke u pomoć, s kojimi razprha vojsku kralja Sigismunda, i Turci porobiše hrvatske predjele. Jedan odiel preko Grahova svali se u kninsku županiju, oplieni sela, i zapali biskupsku crkvu¹, koja možda se više nije nit popravila, i ako biskup Ivan III. bijaše uoblašćen pridržati si prihode opatije Časmanske god. 1428 *propter destructionem ecclesiae Tinniensis*². Začudno je, da učni Ot. Farlati nije znao uzrok njezina razrušenja, kada nadodaje: *quae vetustate, aut alio quopiam infortunio corruerat!*³

Pošto u vrieme Ivanova biskupovanja iza smrti Sigismunda nastade državni metež, i Ivan se bavijaše poklisarstvom po kraljskih dvorovih, teško da se je bavio gradjom stolne crkve, koja i onako daleko od grada, a imajući u blizini sbornu sv. Bartula u kapitulu i u varošu župnu sv. kralja Stjepana i drugih pet u mjestu.

Dva nasljednika Dmitar i Frano bijaše premiešćeni u Zagreb, a u to Turci prisvojiše Bosnu, i silne štete nanosiše cijeloj županiji, tako da biskup Nikola IV. god. 1489 bijaše prisiljen udariti novčani namet na svećenstvo za svoje uzdržanje⁴. Po tomu sudimo, da biskupska crkva sv. Marija obla iza sažganja 1415 nebijaše već popravljena. Danas je selo Biskupija napučena uskocim grčke vjere posli protjeranih Turaka i osvojenja Knina 1688., gdje zasnovaše župu i načiniše crkvu na razvalinah Frauovačkoga samostana sv. Katarine, kako ćemo drugom prigodom dokazati. Katolika u selu

¹ Ot. Vinjalić: *Compendio Storico Cron. Rp.* — ² Farlati, *Illyr. Sacr.* IV. 295. — ³ *Idem ibidem.* — ⁴ *Idem ibid.* 296.

nejma nego 4 ili 6 obitola. Tute posred sela nalazi se i danas staro katoličko groblje na prostranoj ledini sa velikimi mašeti kamenih nadgrobnica, na kojih su urezana različita zlamenja mača, štita i ratila; nad ovijem grobljem bijaše pomenuta bazilika, a možda uzanju biskupski dvori; pokraj groblja za vremena otca Vinjalića vidjaše se ostanci kapele svetoga Luke.

Mi obadjosmo višekrat ove časne spomenike, i požalismo što nebijaše obzidani, jer izpod nekotjih grobnica kosti vire, koje večekrat gnjusna životinja razmeće. Na vrh grobišta opažaju se izpriječani klačarni zidovi zemljom sraženi. To su temelji starodrevne bazilike sv. Marije oble *v petih crkvah v Kosovi*; mi ih naznačismo stavljac na dušu učenjaka i hrvatskih rodoljuba.

Jednake je poviestne važnosti sborna crkva kaptola kninskoga sv. Bartula. koje pečat potvrdjivaše kraljske povelje. Pobožni kralj Krešimir istodobno utemelji kninski kaptolski sbor, koga se veličanstveni ostanci još vide posli 800 godina na kraj Gajnače uz riekru Krku, dva kilometra daleko od varoša. Silna sgrada obstojaše cilo-vita do turskoga osvojenja 1522, kada biskup i svećenstvo pobieže da sahrani glave, a Turci kaptolskim kamenjem zidaše dvore i čardake; ali crkvu nekim strahopočitanjem poštediše. Ot. Vinjalić piše, da živa medju Turci predava pominjaše: kako balija, koj se bijaše popeo na krov za rušiti svod, kad prvi put udari mašklinom u sedru, mrtav se na zemlju strovali; ter od toga vremena nijedan se ne osudi u crkvu krećati. Ona bijaše razkopana posli osvojenja 1688; njezinim kamenjem Mletčani načinjaše državne sgrade.

Na koricah stare knjige darovane knjižnici franovaca sv. Lovre u Šibeniku od trogirskoga biskupa Ivana Vidovića, štije se vlastoručna uspomena god. 1690, koja glasi: *Dum peragebam in civitate Tiniensi sive Kninensi, quando dicta civitas erat in potestate seu dominio serenissimae reipublicae Venetiarum, ego abbas Joannes Vidovich ministerium missionarii Apostolici; tunc supra portam ecclesiae, quae appellabatur Capitulum, et est extra civitatem, inveni cum reverendo curato Hieronymo Cvitnić Sibenicense, et legi hec verba inscripta, scilicet:*

**Anno ab incarnatione Dñi nri. Jesu Christi 1203
Regnante Rege Emerico aedificata est ecclesia ista
a Venerabili Praeposito Dobrosavi filii Prodantii
Comitis Tiniensis nepotis Pradoslavvi Comitiss
ad honorem Domini et S. B. et Setae M. et Sancti P.
pro redemptione animae suae et suorum.**

Intus in ecclesia in muro supra unam lapidem parvam erant scripta hec verba:

Hic jacet Vrsa Neorich

Neorich paenes Konjsko est pulcherima Arx; hec ultima verba ob memoriam tante nobilis Dñae.

Po čemu bi sliedilo, da je *Praepositus* Dobrosav načinio tadanju crkvu mjesto one, koju će biti dao načiniti Krešimir kralj u prvomu utemeljenju kninskoga kaptola.

Jeli ovi spomenik i oni Urse Nehorića još u ruševini kaptola; ima li još kakvih spomenika? To bih se znalo, kada bi rodoljubna duša svjestno potražila i otkrila onu dičnu zadužbinu pobožnoga kralja hrvatskoga.

Fr. Stip. Zlatović.¹

N a d p i s i.

a) Korčulanski nadpis od god. 1451.

HIC · JACET · MARIA · MATR : SP
 ETABILIS · ET · GROSSI · ORI
 NICOLAI · MAVORODEND · GVR
 COLA · TERRE · MARI · TI ·
 COMITIS · QVA · OBIIIT · XXV
 OCCCCBRIS · M · CCCC · LI

Ploča vapn. vis. 1.10 m., šir. 0.65 m. Na ploči je prosti štit. U vrhu je grb zavnut kao kruna, a na polju je sriedom ugnut, pa razdjeljen vodoravno velikijem pasom. O spomenutoj je ploči ovo upisano u kronici korčulanskoj *Serie dei conti ecc.* »VIII°. conte Illustrissimo signor Nicolò Morosini. Nel tempo della sua reggenza gli morse una sua figlia, et fu sepolta nel cimitero vecchio del

¹ Vriedno je ovdje iznjeti na vidjelo i ono, što nam ovaj vrlo rodoljub i pisac primjećuje u svom privatnom pismu o svojih radnjah na polju domaće poviesti: „Ja se od nekoliko vremena bavim sakupljanjem viesti za poviest djelovanja Franovaca u Dalmaciji, i već sam na kraju poduzetá. Vidjet ćete, da će se na svietlo iznjeti veliko blago viesti, koje do sada ležase u prašini naših arkiva, koje će znatno nadopuniti crkovnu i gradjansku poviest kod nas, osobito za vremena turske vlasti, i predjela, kojimi se još nitko bavio nije. Samo u jednomu samostanu našao sam preko 600 izvornih turskih listina, koje sam dao prevesti, i u njima sam našao cielu poviest puka i svećenstva preko 200 godina groznoga robovanja. Biti će takodjer preko 200 izvornih sviedočba crkovnih i pokrajinskih dostojanstvenika, kao i gradjanskih zastupstva i pučkih poglavara, koje još svietla ne vidiše; izvan posobitih kronaka i viesti od više viekova, medju kojimi i te, što vam šaljem o starim narodnim zadužbinam, koje, ako sudite da vriede, možete urediti i pečatati u Viestniku“. Liepa mu hvala.